

พิธีสาร ๓
ว่าด้วยการขยายการสิทธิรับขนการจราจรเสรีภาพที่ ๕
ระหว่างภาคีคู่สัญญา

รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นรัฐสมาชิกแห่งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกโดยรวมว่า “ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหลาย” หรือเรียกแต่ละรัฐว่า “ประเทศสมาชิกอาเซียน”) และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (“จีน”) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกโดยรวมว่า “ภาคีคู่สัญญาทั้งหลาย” หรือเรียกแต่ละรัฐว่า “ภาคีคู่สัญญา”)

ระลึกถึง ความตกลงการขนส่งทางอากาศระหว่างรัฐบาลแห่งรัฐสมาชิกแห่งสมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (“จีน”) ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ (ค.ศ. ๒๐๑๑) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ความตกลง”)

ตระหนักถึง ภาคผนวก ๓ แห่งความตกลงสำหรับการเป็นส่วนหนึ่งของพิธีสารแห่งความตกลง

ปรารถนา ที่จะขจัดข้อจำกัดในเรื่องการบริการเดินอากาศเพื่อมุ่งไปสู่การเปิดเสรีอย่างเต็มที่ระหว่างและพ้นไปจากอาณาเขตของอาเซียนและจีน พิธีสาร ๒ ว่าด้วยสิทธิรับขนการจราจรเสรีภาพที่ ๕ ระหว่างภาคีคู่สัญญาทั้งหลายซึ่งลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๔) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า พิธีสาร ๒) ซึ่งได้ขยายให้รวมถึงการเพิ่มจุด

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อบท ๑
เส้นทาง, ความถี่ และสิทธิรับขนการจราจร

๑. สมาชิกรัฐอาเซียนแต่ละรัฐ มีสิทธิดังนี้

(เอ) สิทธิรับขนการจราจรเสรีภาพที่ ๕ อย่างเต็มที่ด้วยจำนวนความถี่ใดๆ สำหรับบริการการรับขนผู้โดยสารและ/หรือสินค้า ด้วยแบบอากาศยานใดๆ จากจุดใดจุดหนึ่งใน ๑๘ จุดในอาเซียน ซึ่งเป็นจุดที่สายการบิน (หนึ่งสายหรือหลายสาย) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสายการบินที่กำหนด ผ่านจุดใดๆ ใน ๑๘ จุดในอาเซียน ไปยังจุดใดๆ ใน ๓๖ จุดในจีน และไปยังจุดพื้นใดๆ ใน ๑๘ จุดในอาเซียน และกลับ และ

(บี) สิทธิรับขนการจราจรเสรีภาพที่ ๕ ได้ถึง ๑๔ เที่ยวต่อสัปดาห์สำหรับบริการการรับขนผู้โดยสารและ/หรือสินค้า ด้วยแบบอากาศยานใดๆ จากจุดหนึ่งใน ๑๐ จุดในอาเซียน ซึ่งเป็นจุดที่สายการบิน (หนึ่งสายหรือหลายสาย) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสายการบินที่กำหนด ผ่านจุดใดๆ ซึ่งอยู่ภายนอกอาณาเขตจีนและอาเซียน ไปยังจุดใดๆ ใน ๑๐ จุดในจีน และไปยังจุดพื้นใดๆ ซึ่งอยู่ภายนอกอาณาเขตจีนและอาเซียน และกลับ

๒. จีน มีสิทธิดังนี้

(เอ) สิทธิรับขนการจราจรเสรีภาพที่ ๕ อย่างเต็มที่ด้วยจำนวนความถี่ใดๆ สำหรับบริการการรับขนผู้โดยสารและ/หรือสินค้า ด้วยแบบอากาศยานใดๆ จากจุดใดจุดหนึ่งใน ๓๖ จุดในจีน ผ่านจุดใดๆ ใน ๑๘ จุดในอาเซียน ไปยังจุดใดๆ ใน ๑๘ จุดในอาเซียน และไปยังจุดพื้นใดๆ ใน ๑๘ จุดในอาเซียน และกลับ และ

(บี) ในความสัมพันธ์ของสมาชิกรัฐอาเซียนแต่ละรัฐ สิทธิรับขนการจราจรเสรีภาพที่ ๕ ได้ถึง ๑๔ เที่ยวต่อสัปดาห์สำหรับบริการการรับขนผู้โดยสารและ/หรือสินค้า โดยแบบอากาศยานใดๆ จากจุดหนึ่งใน ๑๐ จุดในจีน ผ่านจุดใดๆ ซึ่งอยู่ภายนอกอาณาเขตจีนและอาเซียน ไปยังจุดใดๆ ใน ๑๐ จุดในอาเซียน และไปยังจุดพื้นใดๆ ซึ่งอยู่ภายนอกอาณาเขตจีนและอาเซียน และกลับ

๓. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อบทนี้

(เอ) “๑๘ จุดในอาเซียน” หมายถึง บันดาร์เสรีเบกาวัน, พระสีหนุ, เสียมเรียบ, มาตาราม, เมดาน, หลวงพระบาง, สะหวันเขต, โกตากีนาบาลู, ปันง, เนปิดอว์ และ 1 จุดใดๆ

ในเมียนมา ยกเว้น ย่างกุ้ง, ดาเวา และ 1 จุดใดๆ ในฟิลิปปินส์ ยกเว้น มะนิลา, สิงคโปร์, เชียงใหม่, ระยอง, กว่างงนิญ และ - 1 จุดใดๆ ในเวียดนาม ยกเว้น ฮานอย และโฮจิมินห์

(ปี) “๓๖ จุดในจีน” หมายถึง ฉางชุน, ฉางซา, ฉิงตู, ฉงชิ่ง, ต้าเหลียน, ฟูโจว, กุ้ยหลิน, กุ้ยหยาง, ไท่ชิว, ฮาร์บิน, โฮฮอท, คาสการ์, คุณหมิง, หลานโจว, ลาซา, ซานย่า, เซินหยาง, หานหนิง, หนิงโป, อูรูมชี, อู่ฮั่น, ซีอาน, เซี่ยเหมิน, ซีหนิง, สิบสองปันนา, หย่านจี, ยินฉวน, เจิ้งโจว, เหอฝย, ฉือเจียจวง, หานชาง, ไท่หยวน, จีหนาน, เทียนจิน, ซัวเถา, จินเจียง

(ซี) “๑๐ จุดในจีน” หมายถึง ฉางซา, ฉิงตู, ฉงชิ่ง, กุ้ยหลิน, คุณหมิง, หานหนิง, อูรูมชี, ซีอาน, เซี่ยเหมิน หรือ ฟูโจว, เจิ้งโจว และ

(ดี) “๑๐ จุดในอาเซียน” หมายถึง บันดาร์เสรีเบกาวัน, พระสีหนุ, มาตาราม, หลวงพระบาง, โกตาคินาบาลู, 1 จุดใดๆ ในเมียนมา ยกเว้น ย่างกุ้ง, 1 จุดใดๆ ในฟิลิปปินส์ ยกเว้น มะนิลา, สิงคโปร์, เชียงใหม่, 1 จุดใดๆ ในเวียดนาม ยกเว้น ฮานอย และโฮจิมินห์

๔. (เอ) ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายต้องแจ้งจุดเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อย ๑ เดือน ก่อนการขอใช้สิทธิรับขนการจราจรโดยสายการบินที่กำหนด (หนึ่งสายหรือหลายสาย) ของภาคีสัญญา โดยแจ้งไปยังสำนักเลขาธิการอาเซียน (ซึ่งต่อไปนี้) จะเรียกว่า “ผู้เก็บรักษา”

(i) จุดหนึ่งในเมียนมา, ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ตามที่อ้างถึงความในย่อหน้า ๓ (เอ) และ/หรือ ๓ (ดี) และ/หรือ

(ii) เซี่ยเหมิน หรือ ฟูโจว ตามที่อ้างถึงความในย่อหน้า ๓ (ซี)

ผู้เก็บรักษาต้องแจ้งภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายถึงการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวโดยทันที

(ปี) ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจทบทวนการกำหนดจุดใดๆ ใน ๑ จุดในเมียนมา ฟิลิปปินส์ หรือเวียดนาม หรือเซี่ยเหมิน หรือฟูโจว โดยการทบทวนจุดดังกล่าวต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับย่อหน้า ๔ (เอ)

ข้อบท ๒

บทบัญญัติสุดท้าย

๑. พิธีสารนี้จะได้รับการเก็บรักษาไว้กับผู้เก็บรักษา ผู้ซึ่งจะส่งมอบสำเนาที่รับรองแล้วให้แก่ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายทันที

๒. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายย่อมจะต้องดำเนินการกระบวนการภายในทางกฎหมายที่จำเป็นให้แล้วเสร็จเพื่อให้พิธีสารฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และภายหลังที่มีการดำเนินการกระบวนการ

ภายในทางกฎหมาย จะต้องยื่นสัตยาบันสาร การอนุมัติหรือรับรอง โดยต้องแจ้งเป็นลาย
ลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา ผู้ซึ่งจะแจ้งภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายถึงการยื่นหรือการแจ้ง
โดยทันที

๓. พิธีสารฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการยื่นหรือการแจ้งไปยังผู้เก็บรักษาตาม
ย่อหน้าที่ ๒ จาก
(เอ) จีน และ
(บี) รัฐสมาชิกอาเซียนอย่างน้อย ๒ ประเทศ

และจะต้องมีผลบังคับใช้ระหว่างภาคีคู่สัญญาที่ได้ให้สัตยาบัน หรืออนุมัติ หรือให้การยอมรับ
หรือได้มีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเท่านั้น

๔. สำหรับภาคีคู่สัญญาซึ่งได้ยื่นสัตยาบันสารหรือให้การอนุมัติหรือให้การยอมรับภายหลัง
จากวันที่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้ไปแล้วตามย่อหน้าที่ ๓ ให้พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้กับคู่ภาคี
คู่สัญญานั้นในวันที่ยื่นสัตยาบันสาร มีการอนุมัติหรือการตอบรับหรือยอมรับหรือได้มีการ
การแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรนั้น
๕. สิทธิและหน้าที่ระหว่างภาคีคู่สัญญาสำหรับพิธีสารฉบับนี้ในการใช้บังคับตามย่อหน้าที่ ๓
และ ๔ นั้นจะแทนที่สิทธิและหน้าที่ซึ่งมีอยู่ในพิธีสาร ๒
๖. พิธีสารฉบับนี้ เมื่อภาคีคู่สัญญาทุกฝ่ายได้ยื่นสัตยาบันสารหรือให้การอนุมัติหรือให้
การยอมรับหรือการแจ้งไปยังเลขาธิการอาเซียนแล้ว ให้แทนที่พิธีสาร ๒
๗. การแก้ไขใดๆ ในข้อบทของพิธีสารฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับโดยความเห็นชอบจากภาคี
คู่สัญญาทุกฝ่าย ซึ่งกล่าวไว้ในข้อบท ๒๒ (การแก้ไข) ของความตกลง

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามในพิธีสารนี้

ทำขึ้น ณ [เมือง], [ประเทศ], เมื่อวันที่....ของเดือน.....ในปี ค.ศ. สองพัน.....
ในต้นฉบับเป็นภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ข้อความทั้งสองฉบับถูกต้องตรงกัน ในกรณีที่มีการตีความ
ที่ความแตกต่างในการตีความให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

ในนามรัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม
(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสื่อสาร

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)
การบินพลเรือนจีน

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการสำนักงานเลขาธิการการบินพลเรือนกัมพูชา

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและการขนส่ง

ในนามรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์

(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(ชื่อในอักษรเข้มและตัวพิมพ์ใหญ่)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม